

کنفرانس جهانی سندای :

برنامه سازمان ملل برای کاهش ریسک سانحه (چهارچوب سندای 2015-2030)

سومین کنفرانس جهانی کاهش ریسک سانحه از سوی سازمان ملل متحد در تاریخ 24 تا 27 اسفند 1393 در شهر سندای ژاپن (در چهارمین سالروز زلزله و سونامی 11 مارس 2011) برگزار شد.

تلاشهای اولیه برای ایجاد یک برنامه بین المللی برای سوانح طبیعی در سازمان ملل متحد در دهه هشتاد میلادی آغاز شد. اعلام هفته بین المللی کاهش ریسک سوانح طبیعی برای هفته دوم ماه اکتبر در سال 1989 صورت گرفت. دهه 90 میلادی به عنوان دهه بین المللی کاهش سوانح طبیعی (IDNDR) اعلام شد. اولین کنفرانس جهانی کاهش سوانح طبیعی در یوکوهاما ژاپن در 23-27 مه 1994 برگزار شد. این کنفرانس به تهیه یا راهبرد بین المللی برای کاهش ریسک به نام "راهبرد یوکوهاما برای جهانی امن تر" انجامید. حدود 8 ماه بعد از کنفرانس مذکور در 17 ژانویه 1995 زلزله مخرب کوبه (هانشین آواجی) با بزرگای 6.8 و 6434 کشته رخ داد. در سال 2004 سازمان ملل متحد راهبرد بین المللی کاهش ریسک سوانح (UNISDR) را منتشر کرد.

مفهوم پایه در این راهبرد عبارت است از "تاب آوری". تاب آوری عبارت است از: **ظرفیت بالقوه یک نظام، سامانه، جامعه در مواجهه با مخاطرات برای "سازگاری" که یا با ایستادگی و یا ایجاد تغییرات برای تداوم و دستیابی به سطحی قابل قبول از عملکرد، در میزان و درجه ای که نظام اجتماعی قادر به خود سازماندهی در جهت افزایش ظرفیت باشد. این کار با درس آموزی از سوانح گذشته برای ایمنی بهتر در آینده انجام می شود.**

در دهمین سالروز زلزله کوبه در 18 تا 22 ژانویه 2005 دومین کنفرانس سازمان ملل متحد به همین منظور با عنوان "دومین کنفرانس جهانی برای کاهش ریسک سانحه" برای گرد هم آوری مسئولان دولتی، سازمانهای مردم نهاد و دانشمندان از 150 کشور عضو سازمان ملل متحد در شهر هیوگو ژاپن تشکیل شد. نتیجه عملی این کنفرانس تصویب یک چهارچوب عملیاتی بین المللی بود: «چهارچوب هیوگو برای عمل 2005-2015 "Hyogo Framework for Action". در سال 2011 مجمع عمومی سازمان ملل متحد از برنامه راهبرد جهانی سازمان ملل متحد برای کاهش سوانح خواست که برای چهارچوب بعد از 2015 کاهش ریسک سوانح برنامه ریزی کند.

سومین کنفرانس جهانی کاهش ریسک سانحه از سوی سازمان ملل متحد از بامداد شنبه ۲۳-۱۲-۹۳ به مدت 5 روز در مرکز همایش های بین المللی سندای که در غرب شهر سندای و در کنار رودخانه "هیور سه گاوا" واقع است آغاز شد. بان کی مون دبیرکل سازمان ملل متحد که بارها بر اهمیت تغییرات اقلیمی و توسعه پایدار در دنیای کنونی تاکید کرد، با سخنانی کوتاه کنفرانس را افتتاح کرد. قبل از سخنان او، فیلمی به صورت کلیپ در 2 دقیقه و 20 ثانیه به طور خلاصه دیدگاه سازمان ملل متحد در مورد کاهش ریسک سانحه در دنیای امروز را ارائه کرد. سخنران دیگر نخست وزیر ژاپن (آبه) بود که گفت

ژاپن در چهار سال آینده مبلغ ۴ میلیارد دلار در "برنامه همکاری سندای در کاهش ریسک سانحه" سرمایه گذاری می کند. تاکید شد که؛ ۷۰٪ خسارت سوانح طبیعی به تغییرات اقلیمی مربوط است و ۹۰٪ این خسارت به کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه وارد می شود.

در جمع بندی باید عنوان شود که در این کنفرانس این نکات به عنوان مباحث اصلی به صورت پررنگ تر به ویژه در جلسات اصلی مطرح شده است:

- 1- امسال توسعه "سامانه های ملی و محلی هشدار پیش هنگام زلزله" بسیار مورد توجه برنامه راهبرد بین المللی کاهش ریسک سوانح سازمان ملل unisdr است.
- 2- تاکید خاص و ویژه ای در زمینه تغییرات اقلیمی و توسعه پایدار، در برنامه های دهه بعد می شود.
- 3- در برنامه های دهه آینده قرار شد تا برای کشور به کاهش ریسک سوانح طبیعی در کشورهای فقیر 10 شهر مهم و در معرض سانحه در آسیا و ده شهر نیز با شرایط مشابه در آفریقا انتخاب شوند تا به طور ویژه به این 20 شهر پرداخته شود.
- 4- اهمیت خاصی برای حرکت از ریسک به سوی تاب آوری در مقابل تمامی سوانح طبیعی (و تاثیر سوانح مختلف بر هم و در افزایش ریسک) می شود. سکونت گاههای در معرض ریسک که مدام به جمعیتشان اضافه می شود به عنوان شهر های در معرض ریسک بیشتر در سالهای بعد مورد توجهند.
- 5- چالش های سوانح مرتبط با آب به عنوان یک تحدید جدی برای تمامی جوامع در حال حاضر مطرح است.
- 6- کشورهایی در این برنامه ها مشارکت بهتری دارند که مسندسازی مرتب و به زبان بین المللی دارند. این زمینه ای است که عمدتاً در کشور ما در سازمانهای مختلف در موردش ضعف داریم.

در پایان کنفرانس جهانی سندای (در آخر وقت چهار شنبه 27-12-93 به وقت سندای ژاپن) چهار چوب جدید بین المللی با نام "چهار چوب سندای برای کاهش ریسک سانحه

"Sednai Framework for Disaster Risk Reduction"

از سوی برنامه راهبرد بین المللی کاهش ریسک سانحه سازمان ملل متحد، نهایی و مصوب شد. این اولویت ها برای ۱۵ سال آینده تا ۲۰۳۰ معتبر خواهد بود:

با چهار اولویت و ۷ هدف؛

اولیتهای 4 گانه:

- 1 – پایش و درک بهتر ریسک،
- ۲ – تقویت مدیریت ریسک سانحه،
- ۳ – سرمایه گذاری بیشتر در کاهش ریسک سانحه،
- ۴ – پاسخ مناسبتر و کاربرد اصول بازسازی بهتر تا رسیدن به بازتوانی

هدفهای هفتگانه:

- ۱ – کاهش معنی دار در مرگ میر در سوانح در جهان
- ۲ – کاهش معنی دار در تعداد مردم در معرض آسیب؛
- ۳ – کاهش خسارتهای اقتصادی متناسب با تولید ناخالص داخلی GDP؛
- ۴ – کاهش معنی دار خسارت به تاسیسات زیر بنایی و خدمت رسانی پایه (شامل تاسیسات آموزشی و بهداشتی)؛
- ۵ – افزایش تعداد کشورها و ملتهای دارای راهبردهای محلی کاهش ریسک سانحه تا سال ۲۰۲۰؛
- ۶ – توسعه همکاری های بین المللی
- ۷ – افزایش دسترسی و توسعه سامانه های هشدار پیش هنگام مخاطرات مختلف و چندگانه، و سامانه های برآورد و اطلاع رسانی ریسک سانحه